

[Kamp.]

der med det, jo mere usikker bliver man over for, på hvilke områder behovet er størst, og på hvilken måde pengene bruges bedst. Der er derfor stadig brug for et omfattende forskningsarbejde og forsøgsarbejde, før man finder frem til at anvende de til rådighed stående midler på den rette måde. Men jeg tror, at det her foreliggende forslag på mange områder er et skridt i den rigtige retning, navnlig hvis kommunerne vil udnytte de muligheder, som loven giver, og man får uddannet kvalificeret personale i tilstrækkeligt omfang til at løse de mangeartede opgaver. Jeg kan derfor på socialistisk folkepartis vegne tilsige positiv medvirken til det udvalgsarbejde, der forestår, og til en hurtig gennemførelse af det foreliggende lovforslag.

Grethe Philip: Da loven om omsorg for folke- og invalidepensionister blev vedtaget, var det et stort fremskridt. Loven virkede som en stærk stimulans for oprettelse af plejehjem og igangsættelse af omsorgsarbejde. Det er et arbejde, der efter min mening bør videreføres. Jeg ser med stor glæde på den udbygning af omsorgsarbejdet, som dette lovforslag nu er udtryk for. Jeg er særlig glad for den vægt, der lægges på at opmuntre kommunerne til at igangsætte foranstaltninger, der tilstræber at gøre det muligt så længe som gørligt at lade de gamle blive i deres eget hjem. Jeg er ikke i tvivl om, at det bliver nødvendigt at betrede denne vej, om vi ikke skal komme ud i en voldsom mangel på plejehjemspladser. Det er jo noget, der gang på gang har vist sig, at de gamle helst vil blive hjemme i deres eget hjem, så længe det overhovedet på nogen måde kan lade sig gøre, og det er jo også helt oplagt, at det for samfundet er den mest økonomiske ordning. Institutionsbehandling bliver i vore dage en mere og mere bekostelig affære med de krav, der stilles dels til de sanitære installationer, dels til pladsforholdene, og med de løn- og arbejdskrav, der rejses fra personalets side. Vi bliver derfor ganske enkelt nødt til at begrænse institutionsbehandling til det allermost nødvendige.

Jeg vil efter disse principielle betragtninger gerne komme med nogle enkelte kommentarer til de foreslåede ændringer. Ifølge

lovforslaget pålægges det kommunerne at give pensionisterne vejledning om pensionisternes rettigheder dels ifølge den egentlige sociale lovgivning, dels ifølge anden lovgivning, der har særlig betydning for pensionisterne. Jeg finder denne bestemmelse god, men jeg vil gerne have lov til at rette det spørgsmål til ministeren, om man overvejer at støtte kommunerne i denne vejledning. Jeg er nemlig noget i tvivl om med hensyn til, om man, ikke mindst ude i de små kommuner, er i stand til at give en sådan vejledning. Vi ved, hvor kompliceret vor lovgivning efterhånden er; vi ved også, hvor småt det står til med medhjælpen for kommunalbestyrelserne ude i de ganske små kommuner, og det er derfor min fornemmelse, at der i høj grad er brug for en instruks, hvis denne bestemmelse virkelig skal føres ud i livet.

Kravet om ordensregler på plejehjem og alderdomshjem bliver nu ophævet. Jeg er ganske enig; jeg mener, at mange af disse regler har været helt utidssvarende. Men på den anden side vil jeg også gerne komme med den bemærkning, at jeg forstår det sådan, at man vil ikke stille noget krav, men det er vel heller ikke sådan, at det enkelte plejehjem ikke kan have et reglement, og da har det jo tidligere været sådan, at man havde en vis sikkerhed for, hvordan reglementet var udformet, idet det skulle godkendes; jeg vil da spørge: hvordan går det nu med de plejehjem, som måske kunne have lyst til at have et reglement? Skal der ikke alligevel være en eller anden form for kontrol med dette reglement?

Hvad angår forbedringen af refusionsreglerne for omsorgsarbejdet, ser jeg med stor sympati på dem og kan kun henvise til, hvad jeg har sagt tidligere.

Den stramning, lovforslaget giver udtryk for gennem forpligtelsen til at slutte overenskomst, hvor det drejer sig om plejehjem, der har mindst 8 personer indlagt, for hvilke det offentlige skal betale, er jeg for mit vedkommende særdeles tilfreds med. Jeg husker udmærket den diskussion, vi havde i folketingsudvalget, da lovforslaget i 1964 blev fremsat. Jeg hørte til dem, der var meget betænkelig ved at ændre forslaget dengang, og derfor ser jeg med velvilje på, at man nu går tilbage til den regel, man op-